

στο πλαίσιο του 187Α ΠΚ, ή τη νομιμοποίηση του λοκ άουτ. Στις μέρες μας είναι που βρίσκουν τη νομιμοποίηση οι πιο αντιδραστικοί κύκλοι του κράτους και του δικαστικού συστήματος να κατασκευάζουν σκευωρίες, να καταδικάζουν αθώους χωρίς στοιχεία αλλά και μόνο επειδή είναι κοινωνικοί αγωνιστές ή έχουν σχέσεις με αγωνιστές, την ίδια στιγμή που απαλλάσσουν και εξαντλούν κάθε παράθυρο ευνοίας στους ταγούς του ίδιου αυτού συστήματος που είχαν την ατυχία να βρεθούν στο εδώλιο. Την ίδια στιγμή που μαθητές καταδικάζονται επειδή έκαναν κατάληψη στο σχολείο, που φοιτητές διώκονται επειδή διαμαρτυρήθηκαν για προφανή ζητήματα της καθημερινότητας τους, την ίδια στιγμή που μια αθώα γυναίκα καταδικάζεται και μένει στη φυλακή χωρίς επαρκή στοιχεία επειδή σχετίστηκε κοινωνικά με έναν αθωωθέντα κοινωνικό αγωνιστή, καταδικασμένοι ναζί αφήνονται ελεύθεροι, καταδικασμένοι πρώην δημόσιοι λειτουργοί και αξιωματούχοι αφήνονται ελεύθεροι. Αυτά είναι μόνο τα πιο τρανταχτά, πιο δημοσιοποιημένα, παραδείγματα μιας «δικαιοσύνης» που βρίσκει τον εχθρό της στους απόκληρους της κοινωνίας στοιβάζοντάς τους στα αυτόφωρα και στο μεταγωγών, στους αγωνιστές στήνοντας κατηγορίες και καταδικές εις βάρος τους, στην πλειοψηφία του λαού που στερείται τη δωρεάν πρόσβαση στο δικαστήριο, στους εργάτες που τσακίζονται και δικαστικά οι αγώνες τους για αξιοπρεπή μισθό και ανθρώπινες συνθήκες. Είναι χαρακτηριστική η πρόσφατη 677/2017 απόφαση του ΑΠ («Η μη καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών του μισθωτού, έστω και μακροχρόνια, δεν αρκεί από μόνη της να θεμελιώσει την έννοια της βλαπτικής μεταβολής των όρων της σύμβασης εργασίας του, αν δεν συνδέεται και με την πρόθεση του εργοδότη να εξαναγκάσει τον εργαζόμενο σε παραίτηση προκειμένου να αποφύγει την καταβολή σε αυτόν της αποζημίωσης απόλυσης»). Κινείται στη λογική προηγούμενων σχετικών αποφάσεων με το σκεπτικό αυτό να μην ευνοεί εργαζομένους που παραμένουν απλήρωτοι επί πολλούς μήνες σε επιχειρήσεις, όντας στην πράξη σε εργασιακή ομηρεία. Ο ταξικός προσανατολισμός των επιλογών της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, η τόλμη και το βάθος των αναδιαρθρώσεων τις οποίες προώθησε, σε συνδυασμό με την προεκλογική αριστερόστροφη ρητορική και τις φιλολαϊκές μάσκες, οδήγησαν σε μια συνολική δυσφήμιση για την Αριστερά, ενώ συμβάλλουν στη επανασυσπείρωση του «παλιού» πολιτικού συστήματος που διανθίζεται με μια ρητορική «ρεβανσισμού» απέναντι στην «κυβέρνηση της αριστεράς».

□ 3

Όσοι δουλεύουμε ακόμα, στο τέλος κάθε μήνα βγάζουμε τα κομπιουτεράκια για να υπολογίσουμε πόσο έχουν αυξηθεί τα χρέη μας. Στο τέλος κάθε μήνα, τυπώνουμε τις ταυτότητες πληρωμής ξέροντας ότι το σύνολο του εισοδήματός μας θα εξανεμιστεί σε φόρο εισοδήματος, ΦΠΑ, εισφορά ΕΦΚΑ. Κάθε Φλεβάρη περιμένουμε να παραταθεί η περίοδος καταβολής των παλιών εισφορών στα Ταμεία. Εννοείται φυσικά ότι όλοι μας πια έχουμε εξαιρετικές και εύλογες αμφιβολίες για την ίδια την προοπτική είτε διάσωσης του ταμείου είτε για την καταβολή της ίδιας μας της σύνταξης! Την ίδια στιγμή χιλιάδες συνάδελφοι βρίσκονται στα πρόθυρα της εξόδου από το επάγγελμα εξαιτίας των αναδιαρθρώσεων που εδώ και χρόνια εφαρμόζονται με τη μέθοδο του σοκ στο δικηγορικό επάγγελμα και στο χώρο της δικαιοσύνης. Οι συνθήκες εργασίας για τους περισσότερους από εμάς, ιδίως για τους νέους, τους μισθωτούς και τους ασκούμενους δικηγόρους, είναι στην ουσία συνθήκες φτώχειας και εργασιακής σκλαβιάς. Όσοι δε καταφέρνουμε ακόμη και επιβιώνουμε σε καθεστώς ελεύθερου επαγγελματία, βρισκόμαστε μόνιμα πλέον σε φορολογική και ασφαλιστική ομηρία, με αποτέλεσμα να μη συμφέρει πια να δουλεύουμε. Η απειλή της μόνιμης ανεργίας ή της αναγκαστικής μετανάστευσης είναι παρούσα σε κάθε στάδιο αναζήτησης εργασίας, από τη λήψη του πτυχίου μέχρι και μετά από δεκαετίες δικηγορίας. Ταυτόχρονα, τα δύο τελευταία έτη, με την εφαρμογή του νέου φορολογικού και του νέου ασφαλιστικού, η κατάσταση για τους περισσότερους

από εμάς έχει υπερβεί το όριο. Εκατοντάδες συνάδελφοι κάθε εξάμηνο εγκαταλείπουν το επάγγελμα γιατί δεν τα βγάζουν πέρα.

Για τη μεγάλη μάζα των συναδέλφων που είναι «μισθωτοί συνεργάτες» η κατάσταση είναι χειρότερη από ποτέ και ολοένα χειροτερεύει. Είναι μισθωτοί υπάλληλοι με όλα τα μειονεκτήματα του «ελεύθερου επαγγελματία» και χωρίς καμία κατοχύρωση (από αυτές που έχουν μείνει) του υπαλλήλου. Δεν έχουν ωράρια, αλλά δουλεύουν όσο θέλει το εκάστοτε αφεντικό, εταιρία ή μεγαλοδικηγόρος ή έστω μικροδικηγόρος που δεν προλαβαίνει τις δουλειές του. Δεν έχουν άδειες, καμία ελευθερία στη διαχείριση του χρόνου τους. Δυσκολεύονται ολοένα και περισσότερο να έχουν ή να ασχολούνται με δικές τους δουλειές και πελάτες. Συχνά δεν πληρώνονται αν δεν πληρωθεί η υπόθεση στο γραφείο. Δεν έχουν παραστάσεις. Δεν τους καταβάλλονται εισφορές από τον εργοδότη αλλά τις επωμίζονται οι ίδιοι, παλιές και νέες. Οι εργοδότες διαπραγματεύονται τους μισθούς πάντα προς το συμφέρον τους, είτε για να αποφύγουν τις εισφορές, είτε για να τις βάλουν στα έξοδα, είτε για να ξεφορτώνονται τα μαύρα, είτε για να αξιοποιούν τις παραστάσεις. Πάντα στη συμφωνία βγαίνει χαμένος ο μισθωτός. Δεν έχουν αφορολόγητο γιατί μπορεί να μην κόβουν τόσες ΑΠΥ όσες χρειάζεται σε έναν εργοδότη. Υποχρεώνονται να κάνουν «διευκολύνσεις» με τα τιμολόγια. Υποτιμάται η αξία της «εξωτερικής» δουλειάς σε δικαστήρια, υπηρεσίες κλπ.. Οι γυναίκες συνάδελφοί μας τρομοκρατούνται και απειλούνται με απόλυση αν τυχόν κυοφορήσουν, ενώ δεν τους παρέχεται κανένα προνόμιο παρά μόνο λίγες μέρες άδειες για να γεννήσουν και μετά πάλι αναγκαστικά στο γραφείο.

Σε ακόμη πιο απελπιστική κατάσταση βρίσκονται οι ασκούμενοι συνάδελφοι. Δίνουν πια δύσκολες πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή τους στο σώμα σε πολλά μαθήματα, σαν να ξανακάνουν δυο χρόνια απ' τη Σχολή.

Ύστερα εξαναγκάζονται να αναζητούν δουλειά με αδιανόητα χαμηλές αμοιβές, χαμηλότερες ακόμη και από τον ελάχιστο μισθό, ενώ κάνουν πολύωρη, και σκληρή συνήθως δουλειά, αφού από το πρωί μέχρι το μεσημέρι τρέχουν από δικαστήριο σε υπηρεσίες και το απόγευμα μέχρι αργά εκτελούν εντολές στο γραφείο. Είναι γνωστό ότι με την κάλυψη της ηγεσίας του Συλλόγου, η αμοιβή του ασκούμενου στην «πιάτσα» κυμαίνεται στα 300-400€. Κάθε εργοδότης ψάχνει τον καλύτερο φορολογικά και ασφαλιστικά τρόπο να γλιτώσει αυτός λίγα ευρώ παραπάνω κάθε μήνα παρά να πληρώσει τις εισφορές του ασκούμενου ο ίδιος. Έτσι επιτυγχάνεται ένας διπλός στόχος: και οι ασκούμενοι υφίστανται περισσότερο από ποτέ τεράστια εκμετάλλευση της δουλειάς τους και του χρόνου τους, και αποτρέπονται απ' το συνεχίσουν στο επάγγελμα υπό αυτές τις συνθήκες.

Ό,τι έχει θεσπιστεί για τους δικηγόρους τα τελευταία χρόνια οδηγεί αναπόδραστα στο σβήσιμο κάθε ίχνους από τις συνθήκες του επαγγέλματος όπως το οραματιστήκαμε, το βιώσαμε, το κρίναμε. Οδηγεί αναπόδραστα στο κλείσιμο γραφείων, στην εγκατάλειψη, στη φτώχεια και την εξαθλίωση των αμοιβών και σε ένα μέλλον γαλέρας στις μεγάλες (στις πολύ μεγάλες) εταιρίες, τράπεζες, ασφαλιστικές, που είναι οι μόνες που ωφελούνται.

Γιατί υπάρχουν «συνάδελφοι» που ωφελούνται. Αυτοί για λογαριασμό των οποίων καλούμαστε να εργαστούμε. Για δεκαετίες καλλιεργούνταν η λογική του κανιβαλισμού και του ατομισμού στο επάγγελμα, η λογική της επί πτωμάτων επιδίωξης της καριέρας. Τα μεγάλα γραφεία, οι εταιρίες και οι ηγεσίες του Συλλόγου που εξυπηρέτησαν μέχρι σήμερα τα συμφέροντά τους, κατάφεραν να κατακερματίσουν τους εργαζόμενους δικηγόρους σε μισθωτούς, βοηθούς, ασκούμενους,

ποσού του καθαρού μισθού.

□

- Υπεράσπιση των ασκούμενων συναδέλφων. Νομοθετική κατοχύρωση αξιοπρεπούς μισθού, ωραρίων, αδειών.

Υποχρεωτική καταβολή εισφορών από τους εργοδότες. Στήριξη από το Σύλλογο των ασκούμενων τόσο στην αναζήτηση εργασίας (μητρώο θέσεων) όσο και κατά τη διάρκεια της άσκησης για την τήρηση των όρων από τους εργοδότες. Εγγραφή των εργαζόμενων ασκούμενων στους Δικηγορικούς Συλλόγους. Πειθαρχικός έλεγχος των εργοδοτών. Κατάργηση των εξετάσεων για την εισαγωγή στο επάγγελμα. Κατάργηση του θεσμού της άσκησης γενικά, ως θεσμού που διατηρεί ευέλικτο και πλήρως εκμεταλλεύσιμο εργατικό δυναμικό για τα δικηγορικά γραφεία.

-Υπεράσπιση των χιλιάδων συναδέλφων ελεύθερων επαγγελματιών. Κατάργηση του ΦΠΑ στις δικηγορικές αμοιβές.

Επαναφορά του αφορολογήτου ορίου. Κατάργηση των χαρατσιών. Επαναφορά της κλιμακωτής φορολόγησης με δραστική μείωση των συντελεστών για τα χαμηλά εισοδήματα και αύξηση για τα πολύ υψηλά. Αναδιάταξη της δικηγορικής ύλης με επιβολή γραμματίου σε ιδιωτικές συμβάσεις μεγάλης αξίας.

-Αγώνας ενάντια στο νέο ασφαλιστικό. Σεισάχθεια, διαγραφή των χρεών των δικηγόρων στα ασφαλιστικά ταμεία μέχρι ένα ποσό χωρίς άλλες συνέπειες. Να αποδοθούν στα Ταμεία τα αποθεματικά που κλάπηκαν είτε μέσω του κουρέματος του 2012 είτε μέσω της ανακεφαλαιοποίησης του 2015. Να εισαχθεί και να εφαρμοσθεί ένα δίκαιο και αναλογικό πραγματικά φορολογικό σύστημα. Να επανέλθει το αφορολόγητο ως τις 12.000 εισοδήματος. Ενιαία και δημόσια υγεία και περίθαλψη για όλους τους συναδέλφους άνευ προϋποθέσεων καταβολής εισφορών. Οχι στο κεφαλαιοποιητικό ασφαλιστικό σύστημα, το γνήσιο ή τις παραλλαγές του. Οχι σε ατομικούς κουμπάρδες και ατομικούς υπολογισμούς εισφορών και παροχών. Άμεση δραστική μείωση των εισφορών. Να πληρώσουν επιτέλους όσοι φτάνει για το πρόβλημα, κράτος, τράπεζες και εργοδότες. Καμία εισφορά για μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους με εισόδημα κάτω από 12.000 €. Καμία μείωση, αλλά αύξηση συντάξεων.

- Αγώνας για την άρση των περιορισμών πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Ριζική μείωση του κόστους πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Αύξηση του αριθμού των δικαστικών υπαλλήλων. Λήψη μέτρων για την καταπολέμηση της καθυστέρησης στην εκδίκαση των υποθέσεων με πρόσληψη του απαιτούμενου αριθμού δικαστών Κατοχύρωση πραγματικού συστήματος νομικής βοήθειας (legal aid)

- Δραστική δημοκρατική αναδιαμόρφωση των διαδικασιών του Συλλόγου, με κατάργηση του αυταρχικού/προεδροκεντρικού συστήματος, ανασύσταση του συνδικαλισμού και υπεράσπιση των δημοκρατικών διαδικασιών συλλογικής απόφασης (Γενικές Συνελεύσεις). Κατάργηση του νέου Κώδικα Δικηγόρων. Επαναφορά απλής αναλογικής. Κατάργηση της άμεσης εκλογής Προέδρου. Λειτουργία Πανελλαδικού Δικηγορικού Συνεδρίου και εκλογή Συντονιστικού Οργάνου. Ενεργός και όχι δι' επιστολών συμμετοχή του Συλλόγου σε πρωτοβουλίες με στόχο την ανάπτυξη θεσμών

δικαιώματα των προσφύγων, οι αυτοαπασχολούμενοι δικηγόροι που παλεύουν να ζήσουν από τη δουλειά τους. Ο ΔΣΑ παρά τις μεγάλες δυσκολίες, παρά το ότι συμμετέχουν σε αυτόν δικηγόροι με αντιθετικά συμφέροντα, μπορεί εντός αυτού να ακουστεί και να εκφραστεί η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων, ιδίως αυτών που βρίσκονται στο στόχαστρο και στις χειρότερες θέσεις. Οι εκλογές του φθινοπώρου θα είναι η ευκαιρία για να εκφραστεί πολιτικά ξανά δυναμικά αυτό το ρεύμα μέσα στο ΔΣΑ, με ενωτική διάθεση και με μακροπρόθεσμη προοπτική παρέμβασης στα δικηγορικά πράγματα, αναλαμβάνουμε την πρωτοβουλία να ξαναφέρουμε στο προσκήνιο έναν πολιτικό λόγο και μία συνδικαλιστική πρακτική που λείπει από το ΔΣΑ, θέλοντας να εκφράσουμε όσους αγωνιζόμαστε να ζήσουμε ανεξάρτητοι και με αξιοπρέπεια μέσα από το επάγγελμά μας, υπερασπιζόμενοι τα δημοκρατικά και λαϊκά δικαιώματα, την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, το δίκιο των αγωνιζόμενων και του λαϊκού κινήματος. Τέλος θέλουμε να εκφραστεί εκείνο το ρεύμα των αγωνιστών δικηγόρων που συμμετείχε και συμμετέχει στα κινήματα με τους εργαζομένους και το λαό ενάντια στις αντιλαϊκές και αντεργατικές πολιτικές κυβέρνησης-Ε.Ε.-ΔΝΤ-ΕΚΤ, που αγωνίζεται για το δικαίωμα στην εργασία και στη ζωή.

Καλούμε κάθε συναγωνιστή συνάδελφο που προβληματίζεται και αναζητά μια τέτοια, νέα, συνδικαλιστική και πολιτική έκφραση στον ΔΣΑ, να συζητήσουμε ανοιχτά και να ξεκινήσουμε να ξαναχτίσουμε έναν τέτοιο χώρο-συλλογικότητα, βασισμένοι στις υπαρκτές μας δυνάμεις και στη νέα πνοή που μπορεί να έρθει από πολλούς νέους και παλιούς στον αγώνα συναδέλφους.

□

□

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ – ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

□